

No cal mirar enlaire

Entre les múltiples interpretacions que s'han fet en relació amb l'enorme ocell que diuen que sobrevola Barcelona, n'hi ha alguna que opta per considerar-la una "serpent d'estiu".

Jo no comparteixo aquest punt de vista. Com ja se sap, la "serpent d'estiu" és un recurs per definir una situació imaginària. Abans, quan els estius eren una època de l'any durant la qual les notícies feien vacances i les informacions escassejaven, els periodistes que es quedaven fent guàrdia a les redaccions s'havien d'inventar esdeveniments per mantenir

l'interès dels lectors. Però actualment, amb la prodigiosa capacitat que tenim de generar i divulgar successos extraordinaris, és del tot balder recórrer a la fantasia. Coneixem, gairebé en el moment de produir-se, les coses estranyes que passen, sense donar-nos treva, arreu de la terra. ¿Quina necessitat hi hauria d'inventar-se una au gegantina, quan ens assabentem de l'existència d'un ximpanzé que aprèn a parlar l'anglès amb un èxit que meravella el seu propi professor? Ens diuen que ja pronuncia unes 700 paraules, amb un accent molt acceptable.

Però això només si ens referim al regne animal, la part més acorralada d'aquest planeta, perquè en un estadi en aparença més transcendent assistim perplexos a la fallida,

quasi simultània, de grans il·lusions: la bancarrota del sistema soviètic, la crisi del model suec, l'ensorrada de les Amèriques com a ideal de fortunes ràpides, les pors de l'Orient més pròsper en el sentit de veure's devorat pel desbocament tecnològic, les temences d'una Europa que es vol unir, però té l'angúnia d'unes relacions prematrimonials d'aquelles que obliguen a sincerar-se abans de comprometre's definitivament. I la gana del Tercer Món, que creix a mesura que hi augmenten les boques, amb el risc constant que se'ns formi,

d'un moment a l'altre, un Quart Món que exigirà més plats en una taula parada.

De debò, tot i que la premsa disposa cada vegada de més pàgines i de més paper, més aviat curteja d'es-

pai per a comentar-ho tot. La veritat és que feina tenim perquè la realitat no se'ns escapi.

